

elbocsátásának napjától, vagy attól a naptól számított harmincnapos határidőn belül, amikortól az elbocsátások csoportos létszámcsökkentésnek minősülnek – értesítette a munkáltatót arról, hogy vitatja az információs és konzultációs eljárás szabályszerűségét, és hogy a munkáltatónál történő továbbfoglalkoztatását kéri,

az ilyen rendszer összeegyeztethető-e az egyének alapvető jogaival, amelyek szerves részét képezik azon alapvető jogelveknek, amelyek betartását a közösségi bíróság biztosítja, és különösen az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkével?

3. A nemzeti bíróság, amely előtt a két magánfél – jelen esetben egy munkavállaló és volt munkáltatója – közötti jogvita folyamatban van, figyelmen kívül hagyhatja-e a közösségi irányelv rendelkezéseivel ellentétes belső jogi rendelkezést, mint amilyen a munkaviszonnyal kapcsolatos szabályok megállapításáról szóló, 1998. február 13-i törvény 67. cikke, annak érdekében, hogy más – valamely közösségi irányelvet feltehetőleg helyesen átültető – belső jogi rendelkezések alkalmazását lehetővé tegye, mint amilyenek az 1976. január 21-i királyi rendelettel kötelezővé tett 1975. október 2-i 24. sz. kollektív munkaügyi megállapodás rendelkezései, azonban amelyeknek a tényleges alkalmazását a közösségi irányelv rendelkezéseivel ellentétes belső jogi rendelkezés, jelen esetben az 1998. február 13-i törvény 67. cikke, megakadályozza?

4. 1) Az 1998. július 20-i 98/59/EK tanácsi irányelv 2. cikkét, nevezetesen annak (1), (2) és (3) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes a munkaviszonnyal kapcsolatos szabályok megállapításáról szóló, 1998. február 13-i törvény 66. cikkének 1. §-ához hasonló nemzeti rendelkezés, mivel előírja, hogy a munkáltatónak a csoportos létszámcsökkentés keretében fennálló kötelezettségeinek teljesítése vonatkozásában kizárólag azt kell bizonyítania, hogy teljesítette a következő feltételeket, azaz:

1. az üzemi tanács, ennek hiányában a szakszervezet képviselői vagy ennek hiányában a munkavállalók részére írásbeli jelentést készített, amelyben tájékoztatást ad a csoportos létszámcsökkentés végrehajtására irányuló szándékáról;
2. tudnia kell bizonyítani, hogy a csoportos létszámcsökkentés végrehajtására irányuló szándéka miatt összehívta az üzemi tanácsot, ennek hiányában összeült a szakszervezet képviselőivel vagy ennek hiányában a munkavállalókkal;
3. a munkavállalók képviselőinek az üzemi tanácsban, ennek hiányában a szakszervezet képviselőinek vagy ennek hiányában a munkavállalóknak lehetővé kellett tennie, hogy a tervezett csoportos létszámcsökkentéssel kapcsolatban kérdéseket tegyenek fel, valamint hogy érveket vagy ellenjavaslatokat fogalmazzanak meg e tárgyban;
4. a 3. pontban említett kérdéseket, érveket és ellenjavaslatokat meg kellett vizsgálnia, és azokra válaszolnia kellett.

- 2) Ugyanezen rendelkezést úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes a munkaviszonnyal kapcsolatos szabályok megállapításáról szóló, 1998. február 13-i törvény 67. cikkének második albekezdéséhez hasonló nemzeti rendelkezés, mivel előírja, hogy az elbocsátott munkavállaló kizárólag arra hivatkozással vitathatja az információs és konzultációs eljárás szabályainak betartását, hogy a munkáltató nem teljesítette a 66. cikk 1. §-ának második albekezdése szerinti feltételeket, amelyekre irányul az 1) pontban foglalt kérdés?

(¹) HL 1998 L 225., 16. o.

Az Elsőfokú Bíróság (első tanács) T-459/05. sz., MPDV Mikrolab GmbH, Mikroprozessordatenverarbeitung und Mikroprozessorlabor kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ügyben 2007. november 8-án hozott ítélete ellen az MPDV Mikrolab GmbH Mikroprozessordatenverarbeitung und Mikroprozessorlabor által 2008. január 17-én benyújtott fellebbezés

(C-17/08. P. sz. ügy)

(2008/C 79/31)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: MPDV Mikrolab GmbH, Mikroprozessordatenverarbeitung und Mikroprozessorlabor (képviselő: W. Göpfert Rechtsanwalt)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a magtámadott ítéletet annyiban, amennyiben az Elsőfokú Bíróság elutasította a hozzá benyújtott kérelmeket,
- nyilvánítsa semmisnek a második fellebbezési tanács 2005. október 19-i R 1059/2004-2. sz. határozatát, és
- az alperest kötelezze a fellebbezés költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezés a közösségi védjegyről szóló rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának az Elsőfokú Bíróság megtámadott ítéletében kifejtett, jogilag hibás értelmezésén alapul.

E hibás értelmezés helytelen eredményre – a „manufacturing score card” közösségi szóvédjegy lajstromozásának megtagadásához – vezetett. Így különösen az Elsőfokú Bíróság nem csak hogy tartalmilag helytelen értékelést végzett, hanem súlyosan félreértelmezte a Bíróság által, a megkülönböztető képesség és a rendelkezésre állás vonatkozásában felállított feltételeket, ami a közösségi védjegybejelentéseket és az érintett fogyasztókat illeti.

Az Elsőfokú Bíróság a bejelentésben foglalt szóösszeállítást megengedhetetlenül bontotta részeire, és alapította erre az oltalom megtagadását. Az ilyen részekre bontás azonban nem felel meg annak, ahogyan az „átlagfogyasztók” a védjegyet annak a maga összességében való észlelésekor megítélik és értelmezik. Ezenkívül az Elsőfokú Bíróság jogtalanul alapította a megkülönböztető képesség hiányát és a rendelkezésre állás fennállását arra, hogy a szóösszeállítás olyan részekből áll, amelyeket a kereskedelmi forgalomban szokásosan az érintett szolgáltatások céljának és rendeltetésének leírására használnak. Az érintett fogyasztók azonban a három angol szó kombinációjából álló „manufacturing score card” bejelentett közösségi védjegyből nem ismernek fel semmilyen rögtön nyilvánvaló jelentést. Következésképpen fennáll a közösségi védjegyéről szóló rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint szükséges minimális megkülönböztető képesség, és a bejelentett védjegy nem írja le az áruknak vagy szolgáltatásoknak az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett jellemzőit sem.

A Tribunal d'instance de Bordeaux (Franciaország) által 2008. január 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Foselev Sud-Ouest SARL kontra Administration des douanes et des droits indirects

(C-18/08. sz. ügy)

(2008/C 79/32)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal d'instance de Bordeaux.

Az alapeljárás felei

Felperes: Foselev Sud-Ouest SARL.

Alperes: Administration des douanes et des droits indirects.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A nehéz tehergépjárművekre egyes infrastruktúrák használatáért kivetett díjakról szóló, 1999. június 17-i 1999/62/EK európai

parlamentari és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 6. cikke (2) bekezdésének b) pontja lehetőséget nyújt arra, hogy a tagállamok a gépjárművek bizonyos kategóriáit mentesítsék. Ennek keretében a Bizottság 2005. június 20-i határozatában⁽²⁾ a gépjárművek bizonyos kategóriáinak mentesítését illetően Franciaország számára adott engedély közvetlenül alkalmazandó-e a magán-személyekre, vagy ellenkezőleg, Franciaországnak címzett határozat lévén nemzeti átültető intézkedésre van szükség?

⁽¹⁾ HL L 187., 42. o.

⁽²⁾ A nehéz tehergépjárművekre egyes infrastruktúrák használatáért kivetett díjakról szóló 1999/62/EK európai parlamentari és tanácsi irányelv 6. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében Franciaország gépjárműadó alóli mentesség iránt benyújtott kérelméről szóló, 2005. június 20-i bizottsági határozat (HL L 158., 23. o.).

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) T-71/06. sz., Enercon GmbH kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ügyben 2007. november 15-én hozott ítélete ellen az Enercon GmbH által 2008. január 22-én benyújtott fellebbezés

(C-20/08. P. sz. ügy)

(2008/C 79/33)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Enercon GmbH (képviselők: R. Böhm és U. Sander ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság ötödik tanácsának 2007. november 15-én hozott határozatát (T-71/06. sz. ügy);
- a Bíróság adjon helyt az elsőfokú eljárásban benyújtott kérelmeknek;
- másodlagosan a Bíróság utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé;
- a Bíróság a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt kötelezze az elsőfokú eljárásban és a fellebbezési eljárásban felmerült költségek viselésére.